

Ημερίδα για τα 700 χρόνια από την έλευση του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά στην Σκήτη Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το Σάββατο 24 Ιανουαρίου στο Παύλειο Πολιτιστικό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως στη Βέροια πραγματοποιήθηκε η ημερίδα που διοργάνωσε η Ιερά Μονή του Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως 700 ετών από την έλευση του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά.

Στην αρχή της ημερίδας, ο Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, απηύθυνε χαιρετισμό και συνεχάρη τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής για την πρωτοβουλία της διοργάνωσης.

Την ημερίδα συντόνισαν η φιλόλογος κ. Στέλλα Τσιαπανίτη και ο θεολόγος κ. Ιωάννης Παπαδόπουλος, ενώ την παρακολούθησαν ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας, υπεύθυνος για τις Ιερές Μονές της Ιεράς Μητροπόλεως, τοπικοί πολιτικοί και στρατιωτικοί άρχοντες, κληρικοί, μοναχοί και ευσεβείς πιστοί.

Πρώτος ομιλητής ήταν ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αρχιμ. Πορφύριος Προδρομίτης, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Από τις αυλές του Δημητρίου στα Πιέρια. Ο Άγιος Γρηγόριος και η Σκήτη», δεύτερος ομιλητής ήταν ο Μοναχός Παντελεήμων Προδρομίτης, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Πτωχός και Πένης ειμί εγώ. Πτωχεία και Πένθος ο μοναχικός δρόμος. Μοναχικές παρακαταθήκες του Αγίου Γρηγορίου Παλαμά», τρίτος ομιλητής ήταν ο κ. Αναστάσιος Πολυχρονιάδης, ο οποίος μίλησε με θέμα: «Ασπαζόμενος την αγία του κάρα. Ο Ν. Γ. Πεντζίκης για τον Άγιο Γρηγόριο Παλαμά», τέταρτος ομιλητής ήταν ο κ. Σταύρος Γουλούλης, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Διελθών την Θεσσαλονίκη και την Βέροιαν... Ο Όσιος Γρηγόριος ο Βυζάντιος στον δρόμο του Αλιάκμονα» και τέλος πέμπτος ομιλητής ήταν ο Αρχιμ. Αιμιλιανός Προδρομίτης, ο οποίος μίλησε με θέμα: «Ο διάλογος του Αγίου Γρηγορίου Παλαμά με το Ισλάμ».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κατά τον χαιρετισμό του ανέφερε χαρακτηριστικά: *Ἡ μελέτη τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἰδιαιτέρως τῶν ἁγίων πού ἔζησαν στόν τόπο μας, στήν περιοχή μας καί στήν Ἱερά Μητρόπολή μας εἶναι χρέος ἱερό καί ἐργασία ὠφέλιμη πνευματικά γιά ὅλους μας.*

Εἶναι χρέος ἱερό, γιατί μελετώ-ντας τή ζωή τους καί θέτοντάς την ἐπί τήν λυχνίαν, φωτίζουμε τήν ψυχή μας μέ τό φῶς τους καί προσφέρουμε καί σέ ἄλλους ἀδελ-φούς μας τήν εὐκαιρία νά φωτι-σθοῦν ἀπό τό δικό τους φῶς.

Εἶναι χρέος ἱερό, γιατί ἡ χάρη τήν ὁποία ἔλαβαν πλούσια ἀπό τόν Θεό καί διά τῆς ὁποίας ἁγιάσθηκαν καί θεώθηκαν δέν εἶναι ἔργο καί ἐπί-τευγμα ἀνθρώπινο, ἀλλά ἔργο Θεοῦ, τό ὁποῖο κατά τήν ἐντολή του στήν Παλαιά Διαθήκη ἔχουμε χρέος «ἀνακαλύπτειν καί ἐξομο-λο-γεῖσθαι ἐντίμως» (Τωβ. 12.7).

Εἶναι χρέος ἱερό, διότι ἡ μελέτη τοῦ βίου καί τῶν ἔργων τῶν ἁγίων ἀποτελεῖ ἀποστολική σύσταση καί μάλιστα τοῦ πρωτοκορυφαίου καί οὐρανοβάμονος Παύλου, τοῦ ἱδρυ-τοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος μᾶς προτρέπει νά ἀναθεω-ροῦμε «τήν ἑκβασιν τῆς ἀναστρο-φῆς» «τῶν ἡγουμένων ἡμῶν ἐν τῇ πίστει».

Ἀποτελεῖ ὅμως συγχρόνως καί ὠφέλεια πνευματική γιά ὅσους μελετοῦν τή ζωή τῶν ἁγίων. Διότι, ὅπως ἡ ἐνασχόληση μέ ἀγαθά ἔργα μᾶς ἐξοικειώνει μέ τό ἀγαθό καί τό εὐάρεστο στόν Θεό, ἔτσι καί ἡ ἐνα-σχόληση μέ τούς ἁγίους καί τή ζωή τους, μᾶς ἐξοικειώνει μέ τή ζωή τῆς προσευχῆς καί τῆς ἀσκήσεως, τῆς

ἐγκρατείας καί τῆς ἀρετῆς, μᾶς ἐξοικειώνει μέ τήν ὑπομονή καί τήν καρτερία τήν ὁποία ἐπέδειξαν οἱ ἅγιοι, καί μᾶς παρακινεῖ νά ἀγωνιζόμεθα καί νά προσπαθοῦμε νά βαδίσουμε στά ἴχνη τους, νά ἀγωνιζόμεθα νά μιμηθοῦμε τήν πίστη καί τήν ἀρετή τους, γιά νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τῆς ὁποίας ἔγιναν μέτο-χοι καί οἱ ἴδιοι.

Γι' αὐτό ἄλλωστε καί ὁ μέγας ἀπό-στολος Παῦλος δέν ἀρκεῖται μόνο στήν προτροπή νά ἀναθεωροῦμε τήν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς τῶν ἡγουμένων μας, ἀλλά μᾶς παρα-κινεῖ νά μιμούμεθα καί τήν πίστη τους, ὥστε ἡ ἐνασχόληση μέ τή ζωή τους νά μήν εἶναι ἀπλῶς μία ἱκανοποίηση τῆς ἔμφυτης φιλομα-θείας μας ἢ τοῦ ἐρευνητικοῦ μας ἐνδιαφέροντος ἀλλά νά ἔχει καί πνευματικό ἀποτέλεσμα, τό ὁποῖο καί εἶναι τό ζητούμενο.

Καί ἐάν αὐτό ἰσχύει γιά κάθε ἅγιο, ἰσχύει κατὰ μείζονα λόγο γιά τόν μέγα πατέρα καί ἱεράρχη καί θεο-λόγο τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ, ὁ ὁποῖος ἀγίασε μέ τήν παρουσία του καί μέ τήν παραμονή του στή Βέροια καί στή Σκήτη τῆς Βεροίας τήν πόλη μας καί τήν περιοχή μας, ὅπως εἴχαμε τήν εὐκαιρία νά ἀναδείξου-με ἐπανειλημμένα καί κυρίως κατὰ τίς ἐορταστικές ἐκδηλώσεις γιά τήν ἀγιοκατάταξη τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του ἀπό τό Οἴκου-με-νικό μας Πατριαρχεῖο τό ἔτος 2009.

Ἡ ζωή καί τά ἔργα του εἶναι ἓνας θησαυρός πολύτιμος τόν ὁποῖο ἔχουμε χρέος καί εὐθύνη ὅχι μόνο νά ἀνακαλύψουμε καί νά γνωρί-σουμε ἀλλά καί νά προσπαθήσουμε νά ἀποκτήσουμε. Γιατί δέν θά πρέ-πει νά ξεχνοῦμε ὅτι ἡ πίστη, ἡ ἀρετή καί ἡ ἀγιότητα δέν εἶναι γνώ-ση μόνο, εἶναι καί ἐμπειρία, εἶναι καί βίωμα, καί αὐτοῦ τοῦ βιώματος καλοῦμεθα καί ἐμεῖς νά μετᾶσχουμε, μελετώντας τόν βίο τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ μέ υἱική ἀγάπη, ὅπως ὀφείλουμε πρὸς τούς πνευ-ματικούς μας πατέ-ρες καί ἡγουμένους μας στήν πί-στη.

Αὐτή τήν εὐκαιρία μᾶς δίδει καί ἡ σημερινή Ἡμερίδα τήν ὁποία διορ-γάνωσε ἡ Ἱερά Μονή Τιμίου Προ-δρόμου Σκήτης Βεροίας πρὸς τιμήν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ὁποῖο ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ τόν ἔφερε στή Βέροια καί ἀπό ἐκεῖ στό «ταύτη παρακείμενον ὄρος καί τήν ἐκεῖ συνισταμένην τότε τῶν μοναζόντων σκήτην», γιά νά συνεχίσει τόν θαυμαστό του βίου καί νά γίνει μέτοχος τῆς θείας χάριτος.

Θά ήθελα, λοιπόν, νά εὐχαριστή-σω θερμά τόν Ἅγιο Καθηγούμενο, τόν π. Πορφύριο, γιά τήν ώραία καί εὐλαβῇ αὐτή πρωτοβουλία, ἀλλά καί ὅλους τούς πατέρες καί τούς ὁμιλητές μας, καί νά εὐχηθῶ ταπεινά νά διδαχθοῦμε ἀπό ὅσα θά ἀκούσουμε, ἀλλά καί νά ἔχουμε πλούσια τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, πού τιμοῦμε καί μέ αὐτή τήν Ἡμερίδα.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ